

अनन्यज (3. अ + अन्यज [अन्य + ज]) m. ein Beiname Kāma's (nicht von einem Andern erzeugt, sich selbst erzeugend) AK. 1, 1, 2, 1. H. 227.

अनन्यदेव (3. अ + अन्य — देव) adj. keine andere Götter habend BURN. Lot. de la b. I. 581.

अनन्यपूर्वा (3. अ + अन्यपूर्व [अन्य + पूर्वा]) adj. f. früher mit keinem Andern vermählt: अनन्यपूर्वेव तस्मिन्नासीद्वसुंधरा RAH. 4, 7.

अनन्यमानस (2. अनन्य + मानस) adj. dessen Geist nur auf einen Gegenstand gerichtet ist INDR. 5, 4.

अनन्यवृत्ति (2. अनन्य + वृत्ति) adj. nur mit einem Gegenstande beschäftigt AK. 3, 2, 29. H. 1458.

अनन्यादश (3. अ + अन्यादश) adj. nicht nach der Art Anderer, aussergewöhnlich: दानात् KATHA. 3, 35.

अनन्यानुभव (2. अनन्य + अनुभव) m. N. pr. Lehrer des Prakāṣā-tman Verz. d. B. H. No. 612.

अनप (von 3. अ + अप्) adj. wasserlos: अनपं सरः VOP. 6, 90.

अनपकर्मन् (3. अ + अपकर्मन्) n. Nichtablieferung, Zurückhaltung: दत्तस्य eines Geschenkes M. 8, 4. — Vgl. अनपक्रिया und अनपाकर्मन्.

अनपक्रिया (3. अ + अपक्रिया) f. dass.: दत्तस्य, वेतनस्य M. 8, 214. ऋणानाम् 11, 65.

अनपच्युत (3. अ + अपच्युत [von च्यु mit अप]) adj. nicht zu füllen, nicht zu verdrängen: अनपच्युतं सदेतो न भूमं RV. 4, 17, 4. सहेः 5, 44, 6. रथः 4, 31, 14. विश्वस्यार्थिनः सर्वा सनोता अनपच्युतः 10, 26, 8. 8, 26, 7. 10, 93, 12.

अनपजय्यम् (von 3. अ + अपजय्य) adv. so dass es nicht erobert werden kann ÇAT. Br. 1, 2, 2, 9. 3, 4, 2, 8.

अनपत्ये (3. अ + अपत्य) 1) adj. f. आ kinderlos: अनपत्यमल्पपशुं वृशा कृणोति पूरुषम् AV. 12, 4, 25. M. 9, 190. 217. PAÑKAT. 188, 18. ÇAK. 90, 19. — 2) n. Kinderlosigkeit: युपोतं नो अनपत्यानि गतौ: प्रजावात्रः पशूमांस्तु गातुः RV. 3, 54, 18.

अनपत्यता (von अनपत्य) f. Kinderlosigkeit ÇAK. 90, 20. 102, 7.

अनपत्यवत् (3. अ + अपत्यवत्) adj. kinderlos: ये अयवः शशमानाः पर्युद्धिन्वा द्वेषास्यनपत्यवतः AV. 18, 2, 47.

अनपत्यता f. nur AV. 4, 17, 6: तृधामारं तृधामारमृगोतामनपत्यताम् । अपामार्गं त्रया व्ये सर्वं तदपं मृमहे ॥ Ist wohl unrichtige Schreibart für अनपत्यता, obgleich schon der Verfasser des Padapāṭha अनपत्यताम् trennt, also den Fehler bereits vorgefunden hat. Vgl. die Stellen u. अनपत्य.

अनपनिर्हितम् (von 3. अ + अपनिर्हित) adv. ohne Etwas davon wegzulegen, wegzulassen: एवमु कृत्स्नमेवाग्निमनपनिर्हितमाधत्ते ÇAT. Br. 2, 2, 1, 15.

अनपयति adv. früh am Morgen (प्रातरर्थे) TRIK. 3, 4, 2. — Scheint aus 3. अ + अपयति (loc. des partic. praes. von इ mit अप) zusammengesetzt zu sein.

अनपरं (3. अ + अपर) adj. ohne Zweiten, keinen Andern hinter sich habend: तदेतद्भस्मापूर्वमनपरम् ÇAT. Br. 14, 5, 5, 19. (= BRH. ÂR. UP. 2, 5, 19.) 6, 8, 8.

अनपराद्धम् (von 3. अ + अपराद्ध) adv. ohne Schaden: यजमानस्य ÇAT. Br. 14, 2, 2, 28.

अनपराध (3. अ + अपराध) adj. unbeschädigt, vollständig: तं कामनपराधं (SIL.: अविक्लं) राधोति ÇAT. Br. 1, 3, 5, 10. fehlerlos NIR. 10, 11.

अनपराधत्व (von अनपराध) n. Fehlerlosigkeit NIR. 11, 24.

अनपवाचनं (3. अ + अपवाचन) adj. nicht wegzusprechen, wovon man sich nicht frei machen kann: सेदिरूया व्युद्धिरितिश्चानपवाचना AV. 8, 8, 9. — Vgl. अपवक्तार.

अनपवृज्यं (3. अ + अपवृज्य) adj. nicht zurückzulegen (vom Wege): अनपवृज्यां अधेनो मिमोने विश्वेधेनू वि चरतः सुमेवे RV. 1, 146, 3.

अनपव्यपत् (3. अ + अपव्यपत् [von व्या (व्ये) mit अप]) adj. nicht ablassend von Etwas: अयक्रामतः प्रपदैर्मित्रान्तिपाप्ति शत्रून् अपव्यपतः RV. 6, 75, 7. (MAHIDH. zu VS. 29, 44: अनपव्यपतः समर्थः).

अनपसर (3. अ + अपसर) adj. der keine Entschuldigung hat M. 8, 198.

अनपसरणी (3. अ + अपसरणा) n. das Nichtvorhandensein eines Auswegs ÇAT. Br. 1, 9, 2, 11.

अनपस्पृष् (3. अ + अपस्पृष्) adj. sich nicht weigernd, nicht widerspänstig: देवानां धेनुरनपस्पृग्वा AV. 13, 1, 27.

अनपस्फुर (3. अ + अपस्फुर) adj. nicht wegschnellend, sich nicht entziehend, von einer Milchkuh, die sich gegen das Melken nicht sträubt: आ यत्पतत्त्येन्यः सुडवा अनपस्फुरः । अपस्फुरं गृभायत् सोममिन्द्राय पातवे RV. 8, 58, 10. — Vgl. die fgg. Wörter.

अनपस्फुर (3. अ + अपस्फुर) adj. dass.: आ सोबायः सवर्द्धवा धेनुर्मजधमुप नव्यतां वचः । सुजधमनपस्फुराम् RV. 6, 48, 11.

अनपस्फुरत् (3. अ + अपस्फुरत्) adj. dass.: धेनुमनपस्फुरतीम् RV. 4, 42, 10. AV. 12, 1, 45. 18, 4, 34. 36. स्तोत्रं 9, 1, 7. यज्ञः सर्वपादुके दात्रे ऽनपस्फुरन् 10, 10, 27.

अनपकृतपाप्मन् (3. अ + अपकृत — पाप्मन्) adj. nicht übelfrei: पितरः (gegenüber den देवाः) ÇAT. Br. 2, 1, 2, 4.

अनपाकर्मन् (3. अ + अपाकर्मन्) n. Nichtablieferung = अनपकर्मन् VI-VĀDĀK. 48, 3.

अनपाय (3. अ + अपाय) 1) adj. unvergänglich: एवं कृतमिदं कार्यमनपायं भविष्यति R. 3, 44, 19. — 2) m. ein Beiname Çiva's, ÇIV.

अनपायिन् (3. अ + अपायिन्) adj. 1) unbeweglich (निश्चल) ÇKD. — 2) unvergänglich BRĀG. P. im ÇKD.

अनपावृत् (3. अ + अपावृत्) adv. unabgewandt, unablässig: इत्या संज्ञाना अनपावृदर्थं दिवे दिवे विविषुरप्रमृष्यम् RV. 6, 9, 5. समानमस्मा अनपावृदं 10, 89, 3.

अनपेत (3. अ + अपेता) adj. 1) sich nicht umsehend: उत्सृज्य प्रमदमेतामनपेतौ यद्यामुखम् । वरमाणी पलायेथाम् R. 3, 7, 22. — अनपेतम् adv. ohne sich umzusehen: अनपेतमेत्य ÇAT. Br. 14, 3, 2, 28. KĀTJ. ÇR. 5, 10, 23. 15, 1, 11. 2, 7. 17, 2, 6. 18, 2, 9. u. s. w. — 2) keine Rücksichten nehmend R. 5, 61, 19.

अनपेतिन् (3. अ + अपेतिन्) adj. nicht beachtend, mit dem gen.: मन्त्रिणाम् R. 4, 28, 5.

अनपेत (3. अ + अपेत) adj. 1) nicht vergangen VS. 18, 6. — 2) sich nicht entfernend von: धर्मात् पथः, न्यायात्, अर्थात् P. 4, 4, 92. धर्मादनपेतवुद्धिः R. 5, 48, 7. अनपेतो ऽर्थात् nicht ohne Vermögen AK. 3, 4, 162.

अनत (3. अ + अत) adj. nicht wässerig: अनतमप्यु डुष्टं सोमं पवित्रा सृज RV. 9, 16, 3.